

XV. kötet

Budapest, 1900. július 15-én.

28. szám.

Kellemes foglalkozás.

Úr. Teremtő atyám, mi lelte önt?

Végrehajtó (rettentően feldagadt arcuzal). Lefoglaltam egy — méhkast.

A gyöngé nő.

Egy «gyöngé» nőről szól az ének,
Ki harapni tud szerfelett
S ki csordultig véresre csípi
Az erős férfi-kezeket.

Egy «gyöngé» nőről szól az ének,
Ki férjét seprüvel veri
És tányért vág szegény fejéhez,
Ha tettét gáncsolni meri.

Egy «gyöngé» nőről szól az ének,
Ki koldust, verklit összever
És beveri a zsidó fejét,
Ha önála házalni mer.

Egy «gyöngé» nőről szól az ének,
Ki a korezmába lépeget,
S ha férjét haza nem engedik:
Elveri a legényeket.

Egy «gyöngé» nőről szól az ének,
Ki ütletet *ad* (s nem veszi);
De azért magát örökösen
Egy — *gyöngé* nőnek nevezi!

Ráth Gyula.

Hitvestársak megegyezése.

Férj. Hát az én szavamra sohasem akarsz hallgatni?
Feleség. De igen; mikor megegyezünk valamiben, akkor
a te szavad döntő, s ha nem tudunk megegyezni, akkor
meg az én szavam érvényesül.

Verő Gerő.

Már ez a stilszerű név elárulja, hogy viselője költő, még pedig az úgynevezett ifjú óriások egyike, a ki feltűnő ügyességgel kaczerkodik a páros és ölelkező rimekkel, sőt olykor a rimtelen jambusoktól sem riad vissza.

Verő Gerő úr tehát egy este, — mivelhogy vacsora híján volt épen, — számonkint megolvasta tiszta ivekre összegyűjtött verseit s ez alkalommal örvendetesen tapasztalta, hogy immár van mit a nagyközönség elé vinni, vagyis egy jókora kötethez való anyag áll rendelkezésére.

A pillanatnyi ötletből az éj folyamán határozott terv bontakozott ki. A paplan alatt forgolódva, végérvényesen elhatározta, hogy önálló kötettel fogja meglepni az irodalmi világot, a mely munkáját majdan halála után drága nemzeti örökség gyanánt veszik át a késői unokák.

A mi különben ezt az utóbbi kérdést illeti, hogy tudniillik ezek az aposztrofált unokák megbecsülik-e majd érdem szerint a rájuk hagyott poétai szárnyalásokat, — erről egyelőre keveset gondolkozott Verő Gerő úr. És ez végtére természetes is. Az élehetlenségből szörnyű nehéz egyszerre a halhatatlanságba átsapni. Bizonyos közbeeső stációk szükségesek ehez és Verő Gerő úr maga is csak ezzel foglalkozott az első pillanatban.

Nem kell csodálni, hogy ezek után egy mákszemnyit sem aludott ezen a jelentős éjszakán. Nem aludott, de megnyugtatóul hozzá tehetjük, hogy — álmódott azért! Fényes, ragyogó álmai voltak, melyekben nagy szerep jutott sok ezer előfizetőnek, első, második, harmadik . . . ötödik kiadásnak, babérkoszorúnak, stb.

Reggel a mi költőnk megfogalmazta, lemásolta és egyúttal szétküldözte az ujságoknak a nagy hirt egy előfizetési felhívás alakjában, melynek az volt a czime: «Irodalmi esemény!» — A jámbor olvasó megtudhatta ebből, hogy Verő Gerő úr «Sasszárnyai» még a hónap végén elhagyják a sajtót, de addig is ajánlatos a két korona összeget — mint a könyv árát — szerzőnek előre beküldeni, hogy a nyomtatandó példányok felől tájékozódva legyen. Volt aztán szó a felhívásban lelki gyönyöréről, művelt családok asztaláról és barátok unszolásáról is, természetesen csak azért, hogy a hatás teljes legyen. Nem tudom, vannak-e jámbor olvasók egyáltalában a világon, de annyi szent igaz, hogy a vázolt irodalmi hír megjelenése után, — bőszen olvasók bizonyosan voltak.

Mert a felhívás csakugyan megjelent. Sajnos, csak egy lap közölte a sok közül, a többi, miként Verő úr keserűen megjegyezte, agyonhallgatással akarván őt tönkre tenni, nem is emlékezett meg a megjelenéshez közel álló múrról. Azonban annak az egyetlen pártatlan lapnak a közlése is elegendő ahhoz, hogy az előfizetők tömegesen

ostromolják néhány nap mulva a szerző lakását, — miként ő azt erősen remélte.

Verő úr el is készült ezekre a látogatásokra. Minden nap korán kelt, szobáját önkezevel tisztára söpörte, nyakára művészies kötésű csokrot illesztett és eképp elkészülve, oda ült az udvari ablakhoz, a mely épen szemközt a kapuval, pompás megfigyelő helynek bizonyult.

Első nap nem jött senki; Verő úr mindazonáltal nem csüggedt, mert föltétlenül hitt az ő irodalmi sikerében. Megvan már az irva a csillagokban is, a melyeknek jegyében született.

Második nap már nem hiában ült az ő rögtönös obszervatóriumában, egymásután jelentkeztek, — no nem annyira az előfizetők, hanem egyéb irodalompartoló alakok.

Egy kisasszony volt az első látogató.

Kisasszonynak csak azért mondjuk, mert idáig még nem ment férjhez, ámbár a külsejéről ítélve, ötvenedik évét taposhatta már. Miután bemutatkozott, elmondta Verő úrnak, hogy ő lelkesül a szép versekért, de Verő úr muzsáját különösen tiszteli, sőt mondhatni: rajong érte. Ez okból számot tart a «Sasszárnyak» egy példányára — itt mindjárt bediktálta lakása czimét — de mivelhogy igen rossz anyagi viszonyok között van, reméli, hogy jutni fog számára egy tiszteletpéldány.

Rossz ómen egy vén kisasszony, az igaz, — gondolta magában a költő — de legalább lesz egy lelkes olvasója, egy rajongó hive; ezért tehát nagylelkűen kijelentette a hölgynek, hogy kérését örömmel teljesíti s egy gyűjtő-ívet nyomva a kezébe, kegyesen elbocsátotta.

Néhány perczezel a vén kisasszony távozása után egy úriember toppant be a költőhöz és minden bevezetés nélkül így szólt:

— Az ujságban olvastam, hogy . . .

Verő — örömeiben elpirulva — közbevágot: —

— Uram, nagyon megtisztelő reám nézve, hogy csekély tehetségemet méltányolja. Minden ambíciómat bele fektettem a «Sasszárnyak»-ba, a mely testvérek között is megéri a két koronát . . .

Az idegen úr csak bámult egy ideig s midőn Verő végre elhagyta a szót, türelmetlenül ezt mondta:

— Eh! Talán már nem ismer engem? . . . A szabója vagyok, s a fölhívását olvasva, megtudtam a lakása czimét . . . Verő úr — itt ünnepélyesen fölemelte a hangját — fizessen vagy megjárja velem!

Verő Gerő úr a menyországból egyenesen a poklokba zuhant alá. Ő előfizetőt sejtett a szabójában, a ki elől már régóta bujdosik, s ime, a hitelező réme bukkanik föl előtte. Nyomban eszébe jutott, hogy ugyanezen a módon a többi hitelezői is eltalálhatnak hozzá s ez a tudat egészen elrémitette. Nem tudta hamarosan elképzelni, hogy miként hárihatná el magáról ezt a veszedelmet; de a

jelen pillanatban még fontosabb kérdés volt a szabó lecsillapítása.

— Kanyar uram, édes barátom, fizetek . . .

— Helyes! Itt a nyugta.

Veró úr azonban tüstént lehűtötte a szabó korai örömét.

— Fizetek, igen, de mivel mostanában nincs pénzem, csak néhány napi türelmet kérek, míg a tömeges előfizetések beérkeznek . . . Apropos . . . ön is előfizethetne egy diszkötésű példányra s az árát levonom tartozásomból.

Jó beszélő tehetsége volt Verónek, mert a szabó, a ki nem fizetés esetén gyilkos szándékot tett föl magában, maga se tudja hogyan, de lecsöndesedett, sőt alá is irt két példányra való előfizetést.

Jöttek azonban szép egymásutánban a többiek is, miként azt a költő megérezte. Az egyik minden kimélet nélkül olyan kiabálást vitt végbe, hogy a lármára az egész ház összegyűlt ablaka alatt, a másik meg — a cipész — alaposan kikaczagta őt, hogy verses könyvvel akarja őt végkielégíteni. Majd hogy rá nem jött a nevető görcs. Szóval velük nem sikerült neki oly könnyen a kiegyezés, mint Kanyar urammal, mert nem hagyták magukat elámitani.

Egy régebbi szállásadója például, a kit szintén a felhívás vezetett nyomra, egyszerűen e kérdéssel rontott be hozzá:

— Fizet?

S mivel a világos feleletet leolvasta Veró sötét arczáról, nem is hallgatott a mentegetőzésekre, hanem lekapott a szögről egy gummiköpenyeget — egyetlen ékességét a költőnek — és tovább állt vele.

Veró Gerő ezek után csakhamar belátta, hogy a helyzet tarthatatlan. A napok egyre-másra multak, de ő még idáig egyetlen élő előfizetőt sem látott, (a postán is úgy látszik, elsikkasztották a czimére fölradott két koronákat), hanem ehelyett igenis, meggyülik baja a régi ismerősökkel, a kik pedik nem tudnának az ő létezéséről, ha a «Sasszárnyak»-at a sutban hagyta volna.

Oh átkozott prózai világ, mely megöli a tehetséget, a lángelmét! Oh, lelketlen hitelezők, a kik reszkettek a pénzéért, mikor az minden rosznak kútfeje! . . .

Muzsám.

A muzsám most egy halvány arczu asszony,
Szeme aczélkék, arca mint a márvány.
Illatos erdő hús ölébe' járván,
Ő van velem. Őt látom, mikor alszom.

Fehér és méltóságos, mint a hold,
Kinek titokban udvarol a rózsa.
Persze, a holdnak dunsztja sincsen róla,
Hisz ily lovagja már ezernyi volt!

Beke Ödön.

De hiába sóhajtozott emigy Veró úr, az mitsem használt, miután a hitelezők közül öten egy erős, állandó gyűrűt alkottak most a költő körül, mert azt hitték, hogy az előfizetések özönével fognak jönni. Szigorú ellenőrzés alá vették Gerőt, hogy az érkező pénzeket azonnal lefoglalhassák, ámde — oh, be örült a kárörvendő poéta! — hiába.

Veró az ő saját nyomorusága mellett is rendkívül mulatságosnak találta azt a czéltalan küzdelmet, melyet a hitelezők a pénzüik visszaszerzéséért megindítottak és napról-napra gyönyörködött abban a különös látványban, hogy az az öt ember sokkal nagyobb reménnyel várja az előfizetőket, mint maga a költő.

Talán még jó időn át elmulatott volna Veró úr ezen a fura állapoton, ha közbe nem szól az ő mulatságába egy komolyabb hang: a házigazda hangja.

Veró Gerő ugyanis immár öt hónap óta hitelbe élvezte a bútorozott szoba áldásait s a hatodik hónapban már csak abban a reményben túrték meg a lakásban, hogy a «Sasszárnyak» anyagi sikere majd mindent jóvá fog tenni. Mikor azonban a lakásadó előtt is nyilvánvaló lett, hogy ez a reménye sem megy teljesedésbe, Veró Gerőnek minden további búcsuszó nélkül el kellett tűnnie a környékről.

Az öt hitelező azért mégis megjelent másnap a szokott időben. Veró száműzetéséről még nem volt tudomásuk, hát egyszerűen tovább lesték a — jó szerencsét.

És ekkor, — ha tudnád Verő, sirna lelked! — ezen az utolsó napon végre is megjött az első valóságos előfizető.

Egy diák.

Letett a «bizottság» kezébe egy ezüst forintost és nyugodtan távozott.

A hitelezők előbb verekedést rögtönöztek az elsőbbség miatt, de kis idő múlva mégis azzal oldották meg a gordiusi csomót, hogy a forintnak öt felé való elosztását határozták el.

A nagy pénzt a sarki boltosnál akarták fölváltani, de akkor meg kitünt, hogy az — hamis.

. . . Így esett meg, hogy a «Sasszárnyak» nem emelték a parnasszusra Veró Gerőt, a lírikust.

Maróthi János.

Gyengéd sziv.

Biró. Ön azt állítja, hogy tisztességes szándékból hatolt be a lakásba. De hát akkor miért húzta le eszímait?

Betörő. Kérem, azt hallottam, hogy beteg van a háznál.

Megfelelt.

Tanító. Hány elem van és hogy hívják őket?

Tanuló. Négy elem van és engemet Karó Jóskának hívnak.

Gyors átmenet.

Leány. De az Istenért álljon fel!

Úr. Nem addig, a míg ki nem mondja a boldogító «igen»-t!

Leány. Nos hát — igen!

Úr (fölkállva). Köszönöm, édes Ilonkám; de most már legyen olyan szives és varrja meg hamar a nadrágomat, a mely térdelés közben elszakadt.

A tudós büszkesége.

Vigan csengtek a poharak egy csinos udvarház tágas ebédlőjében.

G., a híres archæologus ülte meg ötvenedik születésnapját, mely alkalomból a gyermekkori jó pajtások el nem mulasztották, hogy geresdi magányában fel ne keressék a nagy tudóst, a kinek bokros érdemei mellett egészséges humora is köztudomásu volt.

A kedélyesen elköltött vacsora után a jókedvű férfitársaság fölkerekedett, hogy megtekintse a tudós híres régiséggyűjteményét.

Apróra megnéztek mindent s nagy elismeréssel nyilatkoztak az évek hosszú során át fáradságosan összegyűjtött értékes tárgyakról.

Már újra az ebédlőbe készültek, folytatni a Tokaj levéllel való fraternizálást, midőn János, az öreg szolga lépett be s valamit sugott a tudós fülébe, a ki erre kissé elkedvetlenedett ugyan, de pár perc múlva derült hangon így szólott:

— Kedves barátaim! Még nem mutattam meg nektek mindent, de előre bocsátom, hogy a mit most fogok mutatni, az olyan valami, a melyről bátran elmondhatom,

hogy régiség-táramnak legértékesebb ritkaságát képezi, miről különben nyomban meggyőződhetek. Engedelmet kérek.

Ezzel a szolga kíséretében kiment, a magára maradt társaság pedig azon tünődött, hogy mi lehet az a régiség-tárgy, a melyre a tudós annyira büszke?

Nem maradtak sokáig bizonytalanságban, mert kis vártatva kinyílt az ajtó, s a vendégek legnagyobb meglepetésére a tudós jobb karjára fűzve vezette be nyolczvankét éves anyósát, a ki szintén átrándult szomszédos birtokáról, hogy ötvenedik születése napján üdvözölje tudós vejét.

S a jó pajtások vidám mosolya meggyőzte a jókedvű tudóst arról, hogy csakugyan anyósa képezi gyűjteményének legesodálatosabb antik-tárgyát.

Még kurtább.

Uj káplán jött az öreg plébánoshoz. Midőn Urangyalára harangoznak, húsvéti idő lévén, a káplán a rövid Regina Coelit végezi, de az öreg csak az Ave Mariát mondja. Az öreg rá támad a végén:

— Hát maga miért végzett olyan gyorsan?

— Mert most nem az Angelust, hanem a kurtább Regina Coelit kell imádkozni, — feleli a káplán.

— Mindig csak ujitanak! Már imádkozni is sajnálnak! — dörmög az öreg plébános.

Egy hét múlva azonban azt kérdi a káplántól:

— Öcsém, nincs valami még kurtább formula?

Sarokba szoritva.

— Végre csakhogy találkozom veled! Mi lesz már azzal a kilencz forinttal, a mivel adósom vagy?

— Megadom, de vissza tudsz adni egy tizesből?

Szerény kívánság.

A szerelem édes bor; de a közforgalomban sűrűn hamisítják mérges anyagokkal.

*

Sors kezében football labda életünk,
Jó nagyokat rugdos rajta, a míg játszik mivelünk.
Hol gurítja, hol repíti magasra,
Kilyukadva, elrongyolva majd a sirba bedobja.

P. G.

Az önérzetes harangozó.

N.-ben sok baj volt a toronyórával, mely hol sietett, hol késett. Végre is a város plébánosa messze helyről hozat egy híres órát, a ki egészen újjá alakította a régi órát. Pompásan járt jó ideig, egyszer csak látják, hogy félórát siet. A plébános hivatja a harangozót, a kinek gondjaira volt bizva az óra, s kérdi tőle, mi történt az órával megint.

— Semmi, — válaszol a harangozó, — előbbre taszítottam, mert csak nem hagyhatom, hogy a kálvinistáké előbb üssön!

Doktorok közt.

— Kedves kolléga! Nem adhat kölesön egy adag arzenikumot?

— Szívesen. Egy adagnál több magamnak sincs ugyan, de önnel szívesen megosztom az utolsó falatomat is!

Vasuton.

Utas. Nagysád, most egy alagút jön; nem fél?

Hölgy. Nem, de arra kérném, ne az orromat csókolja meg, mint a hogy már egyszer megesett velem!

Házasságközvetítő. Biztosítom uraságodat, hogy a szóban forgó kisasszony egy valóságos miloi Vénusz!

Házasulandó. Nem ajánlhatna olyat, a kinek keze is van?

Léghajó.

Léghajóként szállunk, szállunk,
Nyugodalmat nem találunk,
Azt hisszük, a csillagokba érünk,
S szellő játszik, játszik a sors vélünk.

Hol a szívünk, hol az eszünk
Kormányoz, mig emelkedünk;
S ha a szellő viharrá lesz, mint a
Könnyü léggömb, lebukunk a sirba.

Huan Béla.

Előnyös egyezés.

Nő. Édesem, adj egy levelező-lapot, egy kalap-árjegyzéket hozatok Párisból — esupa kíváncsiságból; úgy sincs szándékom vásárolni.

Férj (szomoruan). Egyezzünk ki, Emmuskám. Adok húsz koronát s végy magadnak itthon kalapot.

Sokat kíván.

Nagybácsi. Tehát az egyszeregyet már tudod! Hát mennyi kétszer kettő?

Laczi. Jaj, a kétszer kettőt még nem tanultuk!

Nő. Aladár, tudod, hogy ma reggel a mellényzsebedben találtam a jeggyűrűdet? Te eszerint megcsalsz engem?

Férj. Hova gondolsz, kicsikém? Csak nem akarom, hogy a jeggyűrűm olyan hamar elkopjék!

Követendő példa.

Milliomos. Vegyen példát rólam és dolgozzék. Lássá, én mint mezitlábás gyerek kezdtem meg földi pályafutásomat.

Koldus. Hát azt hiszi tán az úr, hogy én cipőben jöttem a világra?

Csak szomszéd.

Kitünő bora volt a földesúrnak egy hegyen, mely egészen az övé volt. A hegy folytatásán már csak fanyar szőlő termett. Egy közeli városka vendéglőjébe szállott egyszer, a hol az étlapon az ő szőlőjebeli bort is lát. Rögtön rendel belőle, de a mint megízleli, oly savanyunak találja, hogy a bicsak is kinyilott tőle a zsebében.

— Hisz ez nem odavaló bor, ott az enyém minden szőlő, hogy irhatták ezt rá?

A vendéglős menti magát, hogy ő vett szőlőt a szomszédban, onnét való a bor, közel van úgyis, azért irta rá azt a nevet.

Mikor aztán másnap a szállásért

felszámított borsos árat hallja, megkérdi:

— Hát az istállóban mit kell fizetni egy személyért?

— Hat krajezárt, — volt a válasz.

— No, hát itt van a hat krajezár, úgyis közel az istállóhoz, tehát miért ne volna szabad azt fizetni a lakás helyett!

Erre meg már a vendéglős vágott savanyu arcot, de hallgatott, hogy a nagyobb bajtól meneküljön.

Az egyetemen.

Tanár. Uraim, a remekül fejlett koponya, a csodálatos finomságu idegrendszer, a határt nem érő fejlődési képesség szellemi téren, az érzők világának legkiválóbb képviselőjeül állítják őt élénk . . .

A. hallgató, (a ki elkésve érkezett az előadásra, kérdezi B. kollégájától): Valami költőt ismertet az öreg?

B. hallgató. Nem! a csimpanzról beszél.

Erdőben.

Alkonyaton az erdőben
Barangolok egyedül,
Esti szellő halkán surran
A lombokon keresztül.
Rezgő lombok, sűgva-bűgva
Bánatosan zsonganak,
Szertefoszlott álmaidról
Egy kis mesét mondanak.

★

Hol volt, hol nem volt egyszer egy
Gonosz tündér, szép leány,
Tündérhonban, álmokban
Szebb nem termett egy se tán.
Termete mint fiatal cser
Olyan karesú és sugár,
Arany haja lombok között
Átszűrődő napsugár,
Csókos ajka oly piros, mint
Az érett szamóca,
Ágak közt mint fürge mókus,
Olyan vidám mosolya,
Mint a félénk őzikének
Olyan szelíd két szeme.
Fatörzshöz mint kűszó inda,
Úgy sűmult a keblemre.
Mikor aztán varázsával
Már egészen elbűvölt,
Megunt s eltűnt. Szerelmemre
Mint a rigó — úgy fűtyölt.

Petlendi Geza

Családi jelenet.

Nő. Minden szerencsétlenség utolért már, a mi egy nőt csak érhet a házasságban.

Férj. Badarság, hiszen még nem lettél özvegy!

Nő. Hiszen az nem volna szerencsétlenség!

Vagy úgy!

I. szolgál. Hát már ötszáz forintod van a takarékpénztárban? Hogy jutottál hozzá?

II. szolgál. Hát az év folyamán kikeféltem a gazdám ruháiból.

Szerelem és próza.

Sétatéren járva-kelve,
Szerelmi vágy támad szivemben :
Im én előttem erre-arra
Sok szép kisasszony tova lebben.

Világos nyári toaettek,
Ernyő alól mosolygó arcok . . .
Nos, nem csoda, ha elbűvölnek,
S én fölveszem velük a harcztot.

A szebbiket, a csinosabbat
Kiválogatom jó előre ;
S hogy az alkalmat elmulaszszam,
Ez egyszer nem leszek oly dóre !

. . . És észrevett a szép kisasszony
És lépteit most szaporázza,
Koronkint lopva hátra pillant . . .
Tán fut előlem a kis gyáva.

Hiába fut, mert utolérem,
Aztán jön a valódi ostrom :
«Kisasszony! el ne űzzön engem,
A reménységtől meg ne foszszon !»

Ezt és egyéb más ékes szókat
Mondok majd ő neki, szavalva —
Elfáradott már a szegényke,
Im elhelyezkedett a padra.

Leülök én is, hála Égnek,
Az ismeretség mindjárt készen,
A torkomat kell köszörülnöm,
Hogy szólhassak igézón, szépen.

De mégse szóltam, retiráltam,
Két orcám szégyenpirban égve :
Jött a jegyszedő öregasszony,
És a szerelmi harcznak vége.

M. J.

A legnagyobb veszély.

Tanító. Damoklesnek mindig, még evés-közben is, egy hajszálon lógott a feje fölött a kard. Mitől kellett tehát szegény Damoklesnek tartania?

Nebuló. Hogy a hajszál a levesébe talál hullani.

Titoktartó.

— Mondd csak, milyen az előbbi szobalányod? Tud-e hallgatni?

— Némely dologban nagyon! Például sohasem árulta el nekem, ha valamit eltört.

Csipős nyelv.

Nő. Azt mondja a divatárusnő, hogy az új kalapom tiz évvel fiatalabbá tesz!

Férj. Igen? No akkor tégy a fejedre kettőt!

A gyermekszobából.

Apa. Teringettét, gyermekek, mit csináltok az én Liebig-albumom képeivel abban a fazékban?

Gyerek. Semmit, papa, csak Liebig-féle húskivonatot akarunk főzni.

Paraszt észjárás.

A Királyhágón túl egy mezősegi módosabb oláh paraszt gazda lopás miatt a vizsgáló bíró elé került. A vizsgáló bíró, a ki maga is oláh nemzetiségű volt, korholta a gazdát, hogyan tudott módosabb ember létére lopásra vetemedni?

Az oláh paraszt a lopást nem tagadta; de így mentegődzött:

— Igaz, uram, loptam, de nem tehetek róla, — nekünk oláhoknak már csak a vérünkben van a lopás.

— Ejnye lánczordta, hogy mersz ilyent mondani? Én is oláh vagyok, hát én is tolvaj vagyok?

— Hiszen uram én azt nem mondom, — az meglátjuk idővel.

A theológián.

Az öreg tanár magyarázza a kispapoknak a házasság-jogtant, miközben egyszer csak így szól:

— No, ezzel elvégeztük a theoriát, most áttérek a gyakorlatra. De kérem, ez már nehezebben megy, — tette hozzá.

Mai gyermek.

Tanító (Pistához). Ha három krajczárt adna anyád, hogy végy két almát: mennyit adnál egy almáért?

Pista. Semmit.

Tanító. Gondolkozzál csak, fiam!

Pista. Nem adnék érte semmit, hanem kicsennék a kamrából két almát, a három krajczárért meg czukrot vennék.

Igazi úr.

Panaszkodnak, hogy nincs elismerés,
Törekvés, küzdés, érdem hasztalan,
Hogy elbukik, ha jóért küzd az ész,
S a hitványságnak pompás dolga van.

Elismerésre törpe sziv vadász!
Nem ad azt ember, legfeljebb kegyet,
Nem osztja azt a földön senki más,
Igazi úr a — lelkiismeret.

Haan Béla.

Feleséget keres.

— Miért fut ön oly kitartóan ezek után a hölgyek után?

— Hát tudja, én rövidlátó vagyok s látni akarom, nincsen-e köztük a feleségem?

— Dejszen úgy tudtam, hogy ön nőtlen?

— Igen, épen azért!

Zeneszerző. Ezt csak úgy kaptam ki zeneszerzemé-
nyeimből; mit szólasz hozzá?
Kritikus. Ne kapj bele többet!

Ellentét.

A mig leány volt, nem szerette
Az aranybaju kis babát,
Sippal, dobbal játszott helyette,
Vagy hajtott nagy fakarikát.

Most azonban, hogy már asszonyka,
Nincsen forróbb vágya semmi,
Mint egy aranyhaju babuska
Édes kis mamája lenni.

Árkosi Ödön.

Elárulta magát.

Bevették a cigányt katonának, de az csak süketnek
tette magát. A folytonos vizsgálat végén, melyeken pom-
pásan állta meg helyét, mint süket, mondja egyik orvos
a másiknak lassan:

— Egy hónapra szabadságot kell neki adni.

Mire a cigány örömtől sugárzó arczezal kérdi:

— Ném léhétné, kirém álásan, hogy többet vissza sé
jójjek?

Nevető fejják.

I.

Itt nyugszik Kukuesi Márja,
Kinek az faluba nem vót párja!
De bár az legszebb asszony ú vala,
Mégis az heptikába meghala.
És az forróházban úgy kiége
Hogy oda lett minden nagy szípsége.
Megadással meghótt,
Mert hát úgyis muszáj vót.

II.

Nem szóllok én csak egy szót,
Hanem mindenkinek jót
Kévánok halálom után,
Én mán az mennyekbe jutván

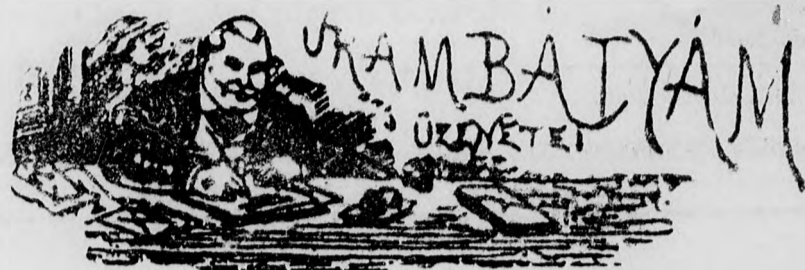
Csányi Esván.

Végkép halott lettem,
Az halálban mán megfeneklettem.

Mindörökké.

1874-ben

Korelaidényben.

Kolozsvár, K. Néhány szem konkoly is tévedt a tiszta búza
közé, de hamarosan kiostáltuk. Jól esik tudnunk, hogy a magtár
még nem ürült ki vele. — *Budapest, Cs. Gy.* Az adomák hasz-
nálhatók, a humoreszkeknek is helyet szorítunk alkalmilag. —
Budapest, M. J. Valamennyit besoroztuk. — *Budapest, L. M.* Az
adomák fölötté szecsessziósak, tárczaczikkeket pedig nem köz-
lünk, csak humoros történeteket. — *Nagybánya, D.* Van köztük
nehány sikerült. — *Eperjes, H.* Néhányat a közlendők közé tet-
tünk. Vázlatok készítése pedig teljesen fölösleges; piktoraink,
hál' Istennek, invenczió dolgában nem állanak olyan csehül. —
Budapest, Á. Ö. Kettő közelébb helyet kap. — *Kolozsvár, P. G.*
Rim és próza — jól aprózza. — *Budapest, H. K.* Dehogy króni-
kás, még csak nem is adoma. — *Budapest, B. Z.* Sem ötlet, sem
eredetiség dolgában nem szükölködnek. — *Szatir.* Egy-két régiebb
sütetü apróság hiján mind bekerül.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ára diszkötésben 2 frt.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium 1957/93. magas rendeletével.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábormokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postalivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésziszteknek és erdőőröknek, esendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek legelegánsabban és legolesóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói és szerb kir. udv. szállítói.

Budapest, IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzéket készséggel küld.

Pontos címre ügyelni tessenek.

Hirdetések

a lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

Tenczer Gyula Budapest, Szervita-tér 8. vétetnek fel.

Alapított

1863. évben.

Első leánykiházasítási egylet

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörut 40.

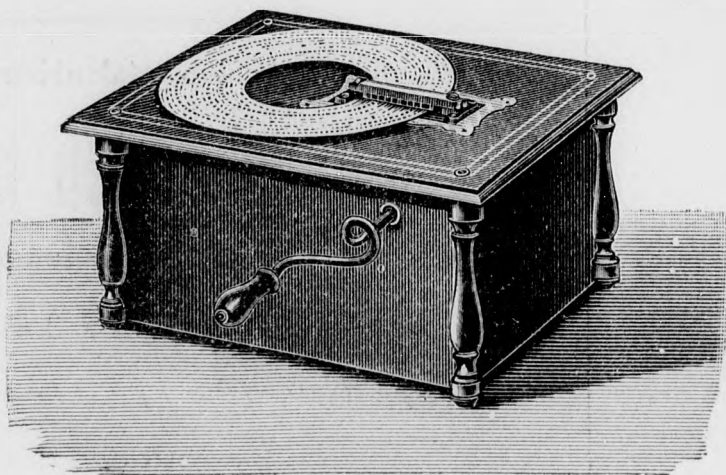
Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolesóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

INTONA

családi hangszer.

E közkedvelt hangszerezen el lehet játszani a legszébb és legújabb magyar vagy bárminő más tetszés szerinti nótát, korlátlan számban, minden zeneismeret nélkül.

Ára 20 kor. Nagyobb alaku 24 kor.

A kóták darabja (érezből) 60 fillér.

STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udv. hangszergyárosok.

Általános hangszerfőraktár Budapest, Kerepesi-ut 36.

Képes árjegyzék: a) harmoniákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő dísz-tárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbalnok, citterák, harmoniumok, zongorákról stb. ingyen kapható, de megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívántatik az árjegyzék.

ZENÉLŐ AJÁNDÉKTÁRGYAK.

Zongora termék: Kossuth Lajos-utca 22. (Károly-körut sark.)

Zenepalota.

WEISZ J. D.

FÉRFI-SZABÓ.

Budapest, IV., Szervita-tér 8.

Mérték szerinti megrendeléseket legutolsó divatu szabás szerint olcsó árban, gyorsan és pontosan készítek,

ugyszintén

sport öltönyöket.

Dús választék

a legfinomabb és legutolsó divatu angol szövetekben.

Minta-kártyát kívánatra házhöz küldök.

A Jog, Törvény és Igazság!!!

fénykorában is, tisztelettel kérem a nagyérdemü közönséget, hogy méltóztassék becses rendelményeivel, vagy látogatásával üzletemet felkeresni, mert elvem még mindig jó minőségü árut **olcsó árért** szállítani.

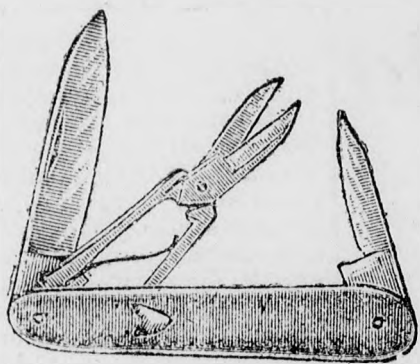
Ezen alant elősorolt árukat vidékre utánvétellel szállítom. Tömeges megrendelést kér

FELDMANN ANTAL verseny-bazára

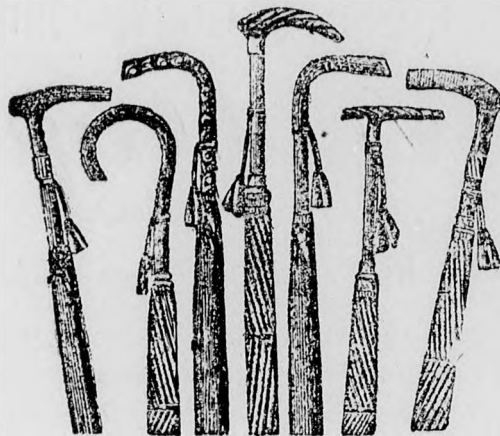
Budapest, VII. ker., kerepesi-ut 50.

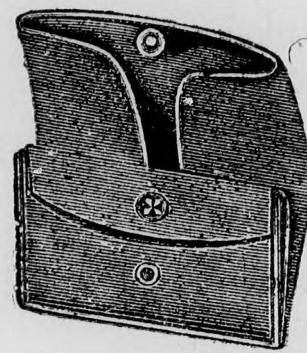
Francia email mellgomb 1 garn.
3 drb 50 kr.

Sollingeni acél zsebkés ollóval
drbja 1 frt.

Graziosa esőernyő férfi vagy
nő részére tiszta selyemből
drbja 2 frt.

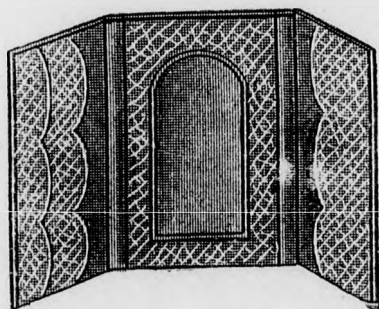
Korona-erszény egy darab
bőrből készítve drbja
50 kr.

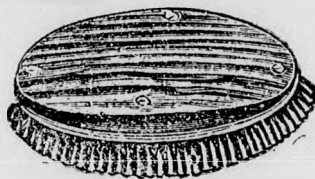
Evőkanál mely
soha nem sár-
gul drbja 15 kr.

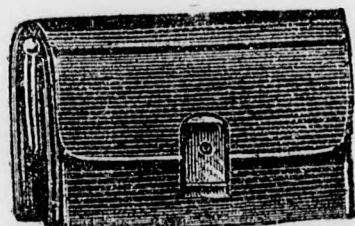
Francia email kezelő-gomb
párja 50 kr.

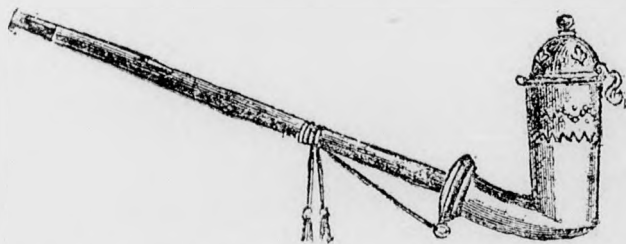
Névjegy tárcza finom bőrből
fényképtartóval drbja 85 kr.

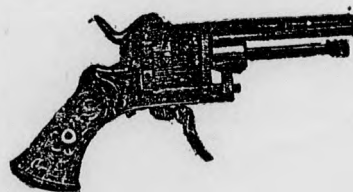
Hajkefe a legjobb minőségü
tisza sörtéből drbja 1 frt.

Női pénztárca a legtartósabb bőr-
ből 50 kr, egész finom minőség-
ben drbja 1 frt.

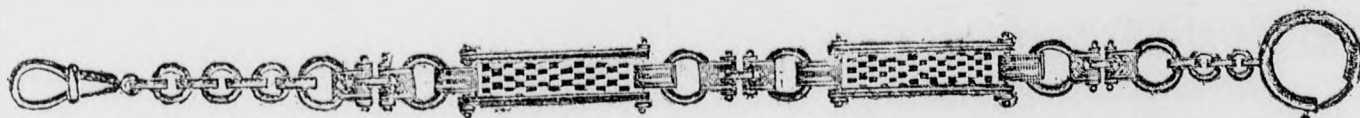

Valódi tajték szivar vagy cigaretta szipka
drb 50 kr.

Lüttichi acél revolver a legjobb mi-
nőség 7^{m/m} 2.50, 9^{m/m} 3.50, 12^{m/m} 4.50,
valódi angol bulldog revolver fino-
man nickellezve 7^{m/m} 3.50, 9^{m/m} 4.50,
12^{m/m} 5.25.

Ujdonság!! a legtartó-
sabb evőeszköz a vilá-
gon az egész egy darab
acélból készítve párja
50 kr.

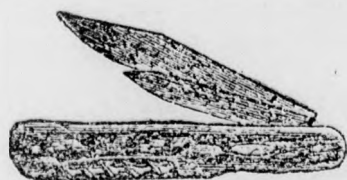
Valódi amerikai double óraláncz finom lecsüngővel drbja 1 frt ugyanaz FF. nickelből szintén 1 frt.

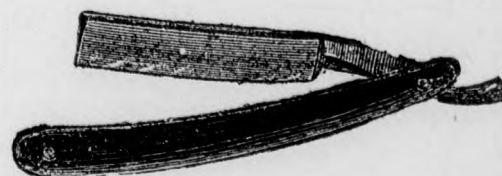
Angol fapipa drbja 50 kr.

Valódi tajték szipka borostyán szopókával
bőrtokban drbja 1.50 kr.

Acél zsebkés dugóhuzóval
drbja 50 kr.

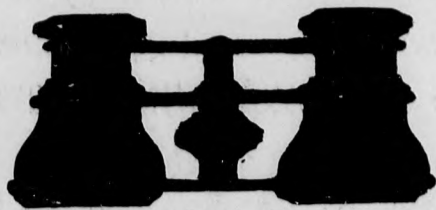

Sollingeni acél beretva a legfinomabb
minőségben drbja 1.50 kr.

Bolond Istók.
Urambátyám.
 A legajánlatosabb
 budapesti cégek
 katalója. //

CALDERONI és TÁRSA

Váci-utca 30. **BUDAPEST**, Kis hid-utca 8.

Színházi látcsövek alumíniumból legkülönbözőbb kiállításban, kitűnő üvegekkel, bőrtokban vagy elegáns peluche zacskóban. Női látcsövek fogantyúval. Legújabb Zeiss-féle távcsövek. Tábori, vadász- és verseny-látcsövek legújabb átalakítással à tirage rapide. Salon lorgnettek. Orrocsipetők és szemüvegek arany, ezüst, teknősbékaesont keretben, legjobb üvegekkel. Terem-és ablak hőmérők diszes kivitelben. Fényképészeti készülékek dús választékban. Rajzeszközök, Stereoszkop szekrények, Aneroid légsúlymérők.

Árjegyzékek kívánatra ingyen küldetnek.

Elegáns

férfi ruhák készen, valamint méret után a legutolsó divat szerint szállít

Presburger Vilmos

férfi szabó

Budapest, VI. kerület, Király-utca 26. szám.

Alapított 1866.

Bámulatos olcsó árak.

Plissé- és Gouvré-intézet

Wald Gyula

BUDAPEST,

VII. ker., Király-utca 21. szám.

Legpontosabb és leggyorsabb eszköz-
 lése minden e szakmába vágó munkáknak. Vidéki megrendelések postafordultával.

A nyári idény alatt nyaraló vagy fürdőbe utazó t. cz. vevőközönség fölkértek, hogy

Kertész Tódornál

az idényszerű czikkek, u. m.

hintaágyak, turistakellékek, tornaszerek, croquet- és lawn-tennis-játékok, világhírű Wright és Ditson-féle amerikai tennis raketek, hitelesített atletikai sport-czikkek, Lignum Sanctum-golyók, kugli bábok, Flaubert-fegyverek, revolverek, léggömbök, lampionok, legyezők, gyermek-velocipédok, nyári gyermekjátékok, doboz-sárkányok, szódavíz-, fagyalt- és kávé-gépek, ébresztő-órák, utibőröndök, kulacsok, pláidszijak, halászó szerek, lóhálók stb. be-
 vásárlását hétköznapokon szíveskedjenek eszközölni, minthogy **Kertész-nél vasárnap zárva van.** Nagy képes nyári árjegyzéket ingyen és bérmentve küld.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

TENCZER GYULA

Budapest, IV. ker., Szervita-tér 8. sz.
 vétetnek fel.

A Pozsonyi

Felső Kereskedelmi Iskola,

melynek végbizonyítványa egy évi önkéntesi katonai szolgálatra jogosít, és melynek eddig végzett tanulói legelső rendű kereskedő, gyári és bankári cégeknél vagy közhivatalokban és a mezőgazdaságban nyertek alkalmazást, 1900 szeptember 1-én 16. évfolyamát nyitja meg.

Az intézetet a múlt isk. évben 253 tanuló látogatta, köztük 196 vidéki, kiknek jó családotknál való elhelyezése ügyében az igazgató készséggel jár a szülők kezére.

Minden iránt tájékoztató évi jelentés levelező lapon is kérhető.

Pozsony, 1900 július hó.

JÓNÁS JÁNOS
 igazgató.

8773

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt 105 frt
 1 " " " faragott 150 "
 1 " " " angol stylben 170 "
 1 " " " oszl. faragott 190 "
 1 " " " igen finom, baroque stylben, valódi belga bleu-márvánnyal --- 330 "

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint diszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel --- 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stylben, matt, kredencz, pohárszekrény, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából --- 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.